

UOHSX00FHJHG

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0159/2021/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-40364/2021/161/TMi

Brno 8. 12. 2021

V řízení o rozkladu ze dne 4. 10. 2021 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Městská část Praha 1**, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupena společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ č. j. ÚOHS-32060/2021/500/Alv ze dne 20. 9. 2021, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 8. 7. 2021 z moci úřední ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů obviněným – Městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1, při zadávání podlimitní veřejné zakázky „**zajištění správy školy v přírodě Janov nad Nisou**“ zadávané dle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ č. j. ÚOHS-32060/2021/500/Alv ze dne 20. 9. 2021

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Obviněný – Městská část Praha 1, IČO 00063410, se sídlem Vodičkova 681/18, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupena společností HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1, zastoupení ověřeno na základě plné moci předložené dne 4. 10. 2021 (dále jako „**obviněný**“ či „**zadavatel**“) – uzavřel dne 22. 6. 2004 s paní Irenou Mühlovou, IČO 60259256, se sídlem Janov nad Nisou 1163, 486 11 Janov nad Nisou (dále jako „**vybraný dodavatel**“) Mandátní smlouvu o správě nemovitosti č. MS/2004/146/OIP (dále jako „**smlouva**“) na plnění podlimitní veřejné zakázky „zajištění správy školy v přírodě Janov nad Nisou“ zadávané dle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**veřejná zakázka**“). Předmětem plnění je dle čl. II. odst. II.1) smlouvy obstarávat za úplatu správu, provoz, opravy a údržbu určených nemovitostí včetně veškerého zařízení a staveb na dotčených pozemcích se nacházejících, a to jménem zadavatele a na jeho účet. Dle čl. VII. odst. VII.1) smlouvy se smluvní strany dohodly na tom, že správci přísluší za výkon správy měsíční úplata ve výši 110 000 Kč bez DPH. Dle odst. VII.4) téhož článku smlouvy platí, že výše správcovské odměny dle této smlouvy je dohodnuta na celou dobu provádění správy. Ve smyslu čl. IX. odst. IX.1) smlouvy je smlouva uzavřena na dobu neurčitou.
2. Dne 30. 4. 2008 uzavřely výše citované smluvní strany DODATEK č. 2 k MANDÁTNÍ SMLOUVĚ O SPRÁVĚ NEMOVITOSTI č. MS/2004/146/OIP ze dne 22. 6. 2004 (dále jako „**dodatek č. 2 smlouvy**“), kterým byl změněn čl. VII. odst. VII.1) smlouvy tak, že nově příslušela správci za výkon správy měsíční úplata ve výši 140 000 Kč. Ostatní ustanovení smlouvy zůstala nedotčena.
3. Dne 30. 12. 2016 uzavřely výše citované smluvní strany DODATEK č. 3 k MANDÁTNÍ SMLOUVĚ O SPRÁVĚ NEMOVITOSTI č. MS/2004/146/OIP ze dne 22. 6. 2004 (dále jako „**dodatek č. 3 smlouvy**“), kterým byl změněn čl. VII. odst. VII.1) smlouvy tak, že nově přísluší správci za výkon správy měsíční úplata ve výši 170 000 Kč. Ostatní ustanovení smlouvy zůstala nedotčena.
4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona a rovněž k projednávání přestupků podle tohoto zákona a ukládání pokut za jejich spáchání,

obdržel dne 22. 3. 2021 podnět z téhož dne k přezkoumání postupu obviněného mimo jiné i ve věci uzavření dodatku č.3 smlouvy (podnět byl zaevidován pod sp.zn. ÚOHS-P0164/2021/VZ).

5. V rámci šetření podnětu si Úřad přípisem sp.zn. ÚOHS-P0164/2021/VZ, č. j. ÚOHS-10423/2021/542/AJo ze dne 24. 3. 2021 vyžádal od obviněného jeho písemné vyjádření k obsahu podnětu a zároveň jej vyzval k zaslání dokumentace pořízené v souvislosti s veřejnou zakázkou. Vyjádření obviněného k podnětu ze dne 13. 4. 2021 obdržel Úřad téhož dne spolu s příslušnou dokumentací. Relevantní dokumenty vztahující se k veřejné zakázce jsou obsahem správního spisu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ.
6. Po přezkoumání dostupných podkladů, zejm. dokumentace vztahující se k veřejné zakázce a dokumentace pořízené v souvislosti s uzavíráním dodatku č. 3 smlouvy, a na základě vlastních zjištění získal Úřad pochybnosti o souladu postupu obviněného se zákonem, a to zda obviněný nepostupoval v rozporu s § 222 odst. 1 zákona, když bez provedení nového zadávacího řízení dle zákona uzavřel dne 30. 12. 2016 dodatek č. 3 smlouvy, jehož prostřednictvím navýšil měsíční odměnu vybraného dodavatele za výkon správy o 30 000 Kč na částku ve výši 170 000 Kč, přičemž původní měsíční odměna vybraného dodavatele za výkon správy dle smlouvy činila 110 000 Kč a dodatkem č. 2 smlouvy byla zvýšena o 30 000 Kč na 140 000 Kč, čímž ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy na plnění veřejné zakázky po dobu jeho trvání, neboť se jednalo o takovou změnu smluvních podmínek, která změnila ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, a zda se tím nedopustil přestupku ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele. Úřad proto zahájil řízení o přestupku z moci úřední vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ.
7. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
8. Zahájení řízení o přestupku oznámil Úřad obviněnému přípisem sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ, č. j. ÚOHS-21818/2021/542/AJo ze dne 8. 7. 2021. Úřad současně citovaným přípisem obviněného seznámil se zjištěnými skutečnostmi, jež vymezují předmět správního řízení ve věci možného spáchání přestupku ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona v souvislosti s uzavřením dodatku č. 3 smlouvy a které budou podkladem pro vydání rozhodnutí.
9. Dnem 8. 7. 2021, kdy bylo oznámení o zahájení řízení o přestupku doručeno obviněnému, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon o přestupcích**“), zahájeno správní řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání přestupku obviněným.

II. Napadené rozhodnutí

10. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 20. 9. 2021 rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ, č. j. ÚOHS-32060/2021/500/Alv (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), jehož výrokem I. shledal obviněného vinným přestupkem podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se obviněný dopustil tím, že postupoval v rozporu s § 222 odst. 1 zákona, když bez provedení nového zadávacího řízení dle citovaného zákona uzavřel dne 30. 12. 2016 dodatek č. 3 smlouvy, jehož prostřednictvím navýšil měsíční odměnu vybraného dodavatele za výkon správy o 30 000 Kč na částku ve výši 170 000 Kč, přičemž původní měsíční

odměna vybraného dodavatele za výkon správy dle smlouvy činila 110 000 Kč a dodatkem č. 2 smlouvy byla zvýšena o 30 000 Kč na částku ve výši 140 000 Kč, čímž ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) citovaného zákona umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy na plnění uvedené veřejné zakázky po dobu jeho trvání, neboť se jednalo o takovou změnu smluvních podmínek, která změnila ekonomickou rovnováhu závazku ze smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele.

11. Výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad obviněnému za uvedený přestupek pokutu 150 000 Kč a výrokem III. napadeného rozhodnutí jej zavázal uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč.

III. Rozklad obviněného

12. Dne 4. 10. 2021 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 20. 9. 2021. Rozklad tak byl podán v zákonné lhůtě.
13. Dne 11. 10. 2021 potom Úřad obdržel doplnění rozkladu obviněného z téhož dne, a to v reakci na usnesení sp. zn. ÚOHS-S0248/2021/VZ, č. j. ÚOHS-33546/2021/535/AJo ze dne 5. 10. 2021, jímž byla obviněnému určena lhůta k doplnění podaného rozkladu o náležitosti podání v souladu s § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**správní řád**“) ve spojení s § 37 odst. 2 správního řádu, zejména o uvedení, v čem je spatřován rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy či nesprávnost napadeného rozhodnutí nebo správního řízení, jež mu předcházelo.

Námítky rozkladu

14. Obviněný úvodem svého rozkladu uvádí, že Úřad nesprávně aplikoval pravidla pro výpočet hodnoty změny závazku dodatkem č. 3 smlouvy, když v tomto směru zohlednil rovněž navýšení odměny vybraného dodavatele, ke kterému došlo dodatkem č. 2 smlouvy. S ohledem na ustanovení § 270 odst. 5 zákona, příp. jakoukoli dřívější právní úpravu, jejíž optikou by dodatek č. 2 smlouvy mohl být v minulosti posuzován, je jednání spočívající v uzavření dodatku č. 2 smlouvy již promičeno, a obviněný tak za takové jednání již nemůže být trestně odpovědný.
15. Úřad se podle obviněného chybně nezabýval tím, zda bylo uzavření dodatku č. 2 smlouvy v souladu s tehdy platnou právní úpravou, či dokonce skutečností, zda byl obviněný vůbec povinen postupovat při jeho uzavírání podle pravidel upravujících zadávání veřejných zakázek. Ze smlouvy ani z dodatku č. 2 smlouvy totiž nelze dovodit, zda nebyly uzavírány mimo zadávací řízení, nebo v souladu s pravidly jednacího řízení bez uveřejnění, čímž by byl z faktického hlediska eliminován jakýkoli vliv na okruh dodavatelů.
16. Obviněný dále namítá, že z ustanovení § 273 odst. 6 zákona nevyplývá, že by se změny závazků ze smluv uzavřených v době před nabytím účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách měly posuzovat podle zákona.
17. Uzavřením dodatku č. 3 smlouvy došlo dle obviněného k navýšení odměny vybraného dodavatele jen o 30 000 Kč, tj. o 27,28 % původní hodnoty závazku, a tedy nikoli o 54,5 %, jak Úřad uvedl po přičtení navýšení odměny vybraného dodavatele dodatkem č. 2 smlouvy. Navýšení hodnoty závazku proto nemohlo být v konfliktu s § 222 odst. 9 zákona, neboť nebyl

překročen ani limit 30% nárůstu oproti původní hodnotě závazku, a dodatek č. 3 smlouvy tak nemůže představovat podstatnou změnu závazku ze smlouvy. Obviněný je navíc přesvědčen, že lze změnu provedenou dodatkem č. 3 smlouvy klasifikovat jako změnu plynoucí z objektivně nepředvídané změny okolností podle § 222 odst. 6 zákona spočívající v nárazovém navýšení minimální mzdy, které se promítlo i do nákladů vybraného dodavatele na plnění smlouvy.

18. Obviněný dále namítá, že změna závazku provedená dodatky č. 2 a 3 smlouvy nezměnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, neboť kompenzační navýšení odměny vybraného dodavatele, které procentuálně odpovídalo navýšení minimální mzdy, mohlo ekonomickou rovnováhu smlouvy pouze obnovit, a nikoli vychýlit na jednu či druhou stranu. Obviněný k tomu uvádí, že k lednu 2021 činila minimální mzda částku 15 200 Kč, tj. cca 229 % minimální mzdy stanovené ke dni uzavření smlouvy. Úřad se omezil pouze na procentuální vyčíslení rozdílu v částce proplácené správcem na základě smlouvy na začátku doby její platnosti a po uzavření dodatku č. 3 smlouvy a dospěl k závěru o vychýlení původně nastavené ekonomické rovnováhy závazku ve prospěch vybraného dodavatele, a tedy o podstatné změně závazku ze smlouvy ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona. Úřad tak dle obviněného neprokázal vychýlení ekonomické rovnováhy smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele.
19. Další rozkladová námitka obviněného směřuje proti odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž dle obviněného absentuje jakákoli kvalifikovaná úvaha, proč mohlo dojít k ovlivnění výběru dodavatele při uzavírání smlouvy nebo dodatku č. 2 či 3 smlouvy. Úřad svůj závěr o potencialitě ovlivnění výběru dodavatele váže pouze k okamžiku uzavření dodatku č. 3 smlouvy, k němuž v bodě 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdí, že je dána „*potencialita vlivu na výběr dodavatele ve vztahu k zadávacímu řízení, které mělo být uskutečněno pro realizaci změny závazku ze smlouvy*“. Úřad tedy nedostal požadavkům na prokázání ohrožovací formy deliktu, vyjádřeným např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2016, č. j. 4 As 61/2016-34. Obviněný pro úplnost dodává, že je přesvědčen i o naplnění zbývajících podmínek nepodstatné změny dle § 222 odst. 3 zákona tím, že rozsah plnění veřejné zakázky zůstal po přijetí dodatků č. 2 i 3 smlouvy nezměněn v souladu s § 222 odst. 3 písm. c) zákona.
20. Obviněný dále brojí proti výši udělené pokuty, neboť Úřad se podle něj dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi rozhodnými pro stanovení výše pokuty. Dle obviněného nelze akceptovat tvrzení Úřadu, že zadavatel svým jednáním „ochudil“ veřejné rozpočty o částku odpovídající 55 % původně sjednané odměny vybraného dodavatele, neboť Úřad žádným způsobem nedokazuje ekonomickou podstatu jím tvrzeného přestupku, tj. nedokládá možnost účasti dodavatelů s výhodnější nabídkovou cenou.
21. Podle obviněného Úřad nejenže nezohlednil uplynutí doby přesahující 10 let od uzavření dodatku č. 2 smlouvy, ale rovněž nezohlednil skutečnost, že i od uzavření dodatku č. 3 smlouvy již uplynula doba srovnatelná s dobou promlčecí. V daném případě navíc bude sankce sice uložena totožnému subjektu, avšak z hlediska snížení rozpočtových prostředků, se kterými obviněný hospodaří, dopadnou důsledky sankce na okruh osob odlišný oproti osobám uzavírajícím původní smlouvu i její dodatky. Jakýkoli individuálně preventivní nebo represivní účel tedy ukládaná sankce fakticky zcela pozbývá.

22. Rovněž dle obviněného nelze považovat za dostatečné pouhé konstatování, že Úřad při výměře pokuty zohlednil pokuty v souhrnné výši 390 000 Kč uložené obviněnému v letech 2018 a 2019, aniž by se jakkoli blíže zabýval absorpční zásadou v kontextu zohledňovaných souběžných jednání obviněného. Má-li dojít ke zohlednění již dříve uložených sankcí, jistě pro přezkoumatelnost úvah Úřadu nepostačuje jejich pouhý výčet.
23. Obviněný tak považuje úvahy Úřadu nad účelem a výší ukládané pokuty za obecné a ve svém důsledku nepřezkoumatelné. Závěrem rozkladu obviněný dodává, že s ohledem na nesprávnost výroku I. napadeného rozhodnutí nejsou naplněny ani podmínky pro uložení náhrady nákladů řízení dle výroku III. napadeného rozhodnutí.

Závěr rozkladu

24. Obviněný z výše uvedených důvodů navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, případně aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.

IV. Řízení o rozkladu

25. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení věci ve všech jejích vzájemných souvislostech jsem ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumal správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí a správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v celém rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
27. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro něž jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

K výroku I. napadeného rozhodnutí

28. K rozkladu obviněného je třeba předně uvést, že Úřad napadeným rozhodnutím nerozhodl o spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona uzavřením dodatků č. 2 a 3 smlouvy, jak tvrdí obviněný hned v bodě 2 svého rozkladu, nýbrž pouze uzavřením dodatku č. 3 smlouvy. To je zřejmé zejména ze znění výroku I. napadeného rozhodnutí, ale rovněž i z odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 57 napadeného rozhodnutí: „*Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že změnou závazku provedenou dodatkem č. 3 smlouvy došlo k podstatné změně závazku ze smlouvy ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona.*“).

29. Z hlediska namítaného promlčení je proto třeba zkoumat pouze jednání obviněného spočívající v uzavření dodatku č. 3 smlouvy, neboť jednání obviněného spočívající v uzavření dodatku č. 2 smlouvy Úřad za protizákonné vůbec neoznačuje, případný zánik odpovědnosti obviněného za uzavření dodatku č. 2 smlouvy tak nemůže ovlivnit závěr Úřadu o spáchání přestupku uzavřením dodatku č. 3 smlouvy. Uzavření dodatku č. 2 smlouvy je zvažováno pouze s ohledem na výpočet hodnoty změny závazku ve srovnání s cenou sjednanou ve smlouvě, jak je podrobněji rozvedeno níže v bodě 34 tohoto rozhodnutí.
30. Posouzením případného zániku odpovědnosti za přestupek se Úřad zabýval v bodech 65-70 napadeného rozhodnutí a v bodě 69 napadeného rozhodnutí konstatoval, že pozdější právní úprava není ve vztahu k uplynutí promlčecí doby pro obviněného příznivější. Proto posoudil zánik odpovědnosti za přestupek podle znění zákona účinného v době jeho spáchání. Podle § 270 odst. 3 zákona ve znění účinném v době spáchání přestupku odpovědnost za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Jak je uvedeno v bodě 70 napadeného rozhodnutí, Úřad se o možném spáchání přestupku obviněného dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 22. 3. 2021. Správní řízení ve věci spáchání přestupku bylo zahájeno dnem doručení oznámení o zahájení řízení o přestupku obviněnému, tj. dnem 8. 7. 2021. Dodatek č. 3 smlouvy byl uzavřen dne 30. 12. 2016, kdy zároveň došlo ke spáchání přestupku vymezeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí. Z uvedeného je zřejmé, že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku ke dni zahájení správního řízení neuplynula, a proto ani odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla. Lze doplnit, že obviněný nerozporuje skutečnost, že jeho jednání spočívající v uzavření dodatku č. 3 smlouvy dosud není promlčeno, když v bodě 26 rozkladu výslovně uvádí: *„Zadavatel má rovněž za to, že Úřad nejenže nezohlednil uplynutí doby přesahující 10 let od uzavření Dodatku č. 2, ale rovněž nezohlednil skutečnost, že i od uzavření Dodatku č. 3 již uplynula doba srovnatelná, ba téměř totožná s dobou promlčecí.“*
31. K promlčení jednání obviněného lze na základě výše uvedeného uzavřít, že odpovědnost obviněného za přestupek, o jehož spáchání rozhodl Úřad výrokem I. napadeného rozhodnutí, dosud nezanikla.
32. K námitce obviněného, podle níž se Úřad chybně nezabýval tím, zda bylo uzavření dodatku č. 2 smlouvy v souladu s tehdy platnou právní úpravou či dokonce zda byl obviněný vůbec povinen postupovat při jeho uzavírání podle pravidel upravujících zadávání veřejných zakázek, opakovaně uvádím, že zákonností uzavření dodatku č. 2 smlouvy se Úřad v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval, neboť ke spáchání přestupku došlo v daném případě dle výroku I. napadeného rozhodnutí uzavřením dodatku č. 3 smlouvy. Zákonnost uzavření dodatku č. 2 smlouvy je tak pro výrok I. napadeného rozhodnutí irelevantní a Úřad se jím správně nezabýval.
33. Obviněný v rozkladu rovněž tvrdí, že z ustanovení § 273 odst. 6 zákona nevyplývá, že by se změny závazků ze smluv uzavřených v době před nabytím účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách měly posuzovat podle zákona.
34. § 273 odst. 6 zákona stanovuje, že *„[z]měny závazků ze smluv na veřejné zakázky nebo koncesních smluv uzavřených podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo podle zákona č. 139/2006 Sb., ve znění účinném přede*

dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzují podle tohoto zákona. Do součtu cenového nárůstu změn závazku ze smlouvy podle § 222 odst. 5 písm. c) a odst. 6 písm. c) se započítávají i změny závazků ze smluv na veřejné zakázky nebo koncesních smluv provedené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“ K citovanému ustanovení zákona konstatuji, že jeho větu druhou je třeba vykládat samostatně, a nikoli v závislosti na větě první. Zjevným záměrem zákonodárce v případě posuzování změny závazku ze smlouvy je započítávat do hodnoty této změny všechny provedené změny závazku od doby jeho vzniku. Vyplývá to nejen ze smyslu ustanovení § 222 zákona, kterým je neumožnit zadavateli podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení podle tohoto zákona, ale rovněž ze samotné textace věty druhé § 273 odst. 6 zákona, která na rozdíl od věty první téhož ustanovení neodkazuje jmenovitě na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nýbrž se podle ní do součtu cenového nárůstu změn započítávají **i změny závazků** ze smluv na veřejné zakázky nebo koncesních smluv **provedené přede dnem nabytí účinnosti zákona**, a to aniž by bylo (na rozdíl od věty první daného ustanovení) jakkoliv specifikováno, na základě jaké úpravy měly být tyto změny provedeny. Větu druhou ustanovení § 273 odst. 6 zákona je tedy nutno vykládat tak, že do cenového nárůstu změn závazků ze smlouvy se započítávají **všechny předchozí změny**, a to jak ty, které byly provedeny za účinnosti zákona, tak změny provedené kdykoliv předtím. Vzhledem k tomu, že k uzavření dodatku č. 2 smlouvy došlo dne 30. 4. 2008, došlo jeho započítáním do celkové hodnoty změny závazku k naplnění litery i smyslu zákona.

35. Obviněný dále namítá, že uzavření dodatku č. 3 smlouvy nepředstavovalo podstatnou změnu závazku, neboť došlo k navýšení odměny vybraného dodavatele jen o 27,28 %, a tedy navýšení nepřesáhlo limit stanovený v § 222 odst. 9 zákona. Rovněž dle obviněného nešlo o podstatnou změnu závazku, neboť její potřeba vznikla v důsledku okolností, které obviněný nemohl předvídat podle § 222 odst. 6 písm. b) zákona.
36. Jak již bylo dovozeno výše, do součtu cenového nárůstu změn se podle § 222 odst. 6 písm. c) zákona a § 273 odst. 6 zákona započítávají všechny změny závazku závazků ze smluv na veřejné zakázky nebo koncesních smluv včetně změn provedených přede dnem nabytí účinnosti zákona. Obviněný s vybraným dodavatelem sjednali ve smlouvě odměnu ve výši 110 000 Kč, která byla následně dodatkem č. 2 smlouvy navýšena o 30 000 Kč a dodatkem č. 3 smlouvy o dalších 30 000 Kč. Odměna sjednaná dodatkem č. 3 smlouvy tak činí 170 000 Kč, a oproti smlouvě tedy došlo k navýšení odměny o 60 000 Kč, tj. celkem o 54,5 %. Nepochybně tak změna závazku přesáhla nejen limit stanovený v § 222 odst. 9 zákona, ale rovněž limit stanovený v § 222 odst. 6 písm. c) zákona. Podmínky § 222 odst. 6 zákona jsou stanoveny kumulativně, a aby se tak změna závazku nepovažovala za podstatnou, musely by být naplněny všechny podmínky uvedené pod písmeny a) až c) § 222 odst. 6 zákona. Úřad v napadeném řízení prokázal, že byla naplněna podmínka § 222 odst. 6 písm. c) zákona, a proto nebylo nutné, aby se zabýval rovněž naplněním podmínky § 222 odst. 6 písm. a) zákona.
37. Zadavatel v rozkladu tvrdí, že posuzovanou změnu závazku je možné klasifikovat jako změnu dle § 222 odst. 6 písm. a) zákona, a to s ohledem na nepředvídatelné nárazové navýšení minimální mzdy. K tomuto tvrzení lze uvést, že ke zvýšení minimální mzdy docházelo mezi roky 1998 a 2004, tedy před uzavřením smlouvy, pravidelně, kdy byla minimální mzda zvýšena vždy minimálně jednou ročně. Za toto období došlo dle nařízení vlády vydaných na základě

zmocnění § 111 odst. 4 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů ke zvýšení minimální mzdy z 2 650 Kč na 6 700 Kč, tedy o cca 253 %. Zvyšování minimální mzdy tak nelze označit za nepředvídatelný jev a uzavření smlouvy na dobu neurčitou bez mechanismů umožňujících automatické navýšení odměny nelze považovat za vhodné dlouhodobé řešení. Jestliže na základě zvýšení minimální mzdy bylo plnění smlouvy pro některou ze stran smlouvy nevyhovující, měl zadavatel přistoupit k výběru nového dodavatele v transparentním zadávacím řízení.

38. Obviněný v rozkladu dále namítá, že nedošlo k naplnění náležitostí podstatné změny závazku podle § 222 odst. 3 písm. b) zákona, neboť navýšení odměny prostřednictvím dodatků č. 2 a 3 smlouvy nezměnilo ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele, nýbrž toliko obnovilo vzniklou ekonomickou nerovnováhu. K této námitce odkazují na bod 41 rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0098/2021/VZ, č. j. ÚOHS-24031/2021/162/HSc ze dne 30. 8. 2021: „Výraz ‚rovnováha‘ v § 222 odst. 3 písm. b) zákona označuje skutečně toliko podobu rozložení hospodářských rizik, resp. schéma jejich rozprostření mezi strany právního vztahu, nenese však příznak vyváženosti, přiměřenosti, ekvivalence poskytovaných plnění či spravedlivého rozložení rizik. Smyslem uvedeného ustanovení bylo zakázat ty změny závazků, které implikují výkyvy **oproti počátečnímu rozložení hospodářských rizik** při uzavření smlouvy. Tento účel § 222 odst. 3 písm. b) zákona je třeba dovozovat ze zásady transparentnosti. Pokud by například smlouva, pro jejíž uzavření byl dodavatel vybrán v zadávacím řízení, byla uzavřena za použití smluvních podmínek, které by implikovaly schéma rozložení rizika A, následně by se s plynutím času či pro změnu okolností toto schéma stalo pro jednu ze stran značně nevýhodným, tedy nepřiměřeným a nespravedlivým, protože by strany přistoupily ke změně smluvních podmínek a dohodou by přijaly pro svůj závazkový vztah schéma rozložení rizika B, pak nelze vyloučit, že by za použití schématu B ve smluvních podmínkách v původním zadávacím řízení zvítězil jiný uchazeč. O budoucím použití schématu B však nikdo z potenciálních ani reálných účastníků zadávacího řízení nemohl vědět, což představuje prvek netransparentnosti. Tato netransparentnost nemůže být zhojena tím, že změnou závazku byla nastolena spravedlnost mezi smluvními stranami, neboť z nevyvážené smlouvy byla učiněna smlouva vyvážená. Zákazu učinit podstatnou změnu smlouvy tedy nemohou uniknout ani ty změny, kterými se ekonomická vyváženost, resp. spravedlnost teprve nastoluje oproti předchozímu stavu, který strany vnímají jako nevyvážený. Tvrdost ustanovení § 222 odst. 3 písm. b) zákona zmírňují výjimky, kterými § 222 zákona zužuje rozsah pojmu ‚podstatná změna‘, mezi něž se počítá i zde dotčený § 222 odst. 6 zákona, který však pracuje s relativně přísnými kritérii: nepředvídatelnost okolností působících potřebu změny, náležitá péče zadavatele, zachování celkové povahy veřejné zakázky, limit hodnoty změny závazku.“
39. V souladu s citovaným rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0098/2021/VZ, č. j. ÚOHS-24031/2021/162/HSc ze dne 30. 8. 2021 je třeba ekonomickou rovnováhu smlouvy vztahovat k výchozímu nastavení smlouvy. Skutečnost, že jsou dohodnutá plnění pro některou ze stran nevýhodná, nezakládá ekonomickou nerovnováhu smlouvy. Jestliže obviněný a vybraný dodavatel uzavřeli smlouvu, která nepočítala se zvyšováním odměny vybraného dodavatele v návaznosti na zvýšení minimální mzdy (ačkoliv takové ujednání smlouva obsahovat mohla), vzal na sebe vybraný dodavatel uzavřením takové smlouvy riziko zvýšení nákladů. Předmět plnění smlouvy a sjednaná odměna včetně rizika zvýšení nákladů představují rovnovážný stav ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona. Jakákoli změna v rozsahu

plnění či odměně vybraného dodavatele ve prospěch vybraného dodavatele proto způsobuje nedovolené vychýlení této ekonomické rovnováhy, přičemž je irelevantní, jestli je cílem změny závazku kompenzace zvýšených nákladů dodavatele, které vznikly v důsledku předvídatelných vnějších vlivů. Tím, že na sebe vybraný dodavatel uzavřením smlouvy vzal riziko zvýšení nákladů, bylo by nyní vychýlením ekonomické rovnováhy kompenzovat mu toto riziko, které uzavřením smlouvy v původním znění přijal. Na základě výše uvedeného a v souladu s rozhodnutím předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R0098/2021/VZ, č. j. ÚOHS-24031/2021/162/HSc ze dne 30. 8. 2021 tak Úřad rozhodl správně, když konstatoval, že změnou závazku provedenou dodatkem č. 3 smlouvy došlo k podstatné změně závazku ze smlouvy ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona.

40. Obviněný dále namítá, že Úřad neodůvodnil, jak mohlo dojít k ovlivnění výběru dodavatele při uzavírání smlouvy nebo dodatku č. 2 či 3 smlouvy, a neprokázal tak vliv na výběr dodavatele podle § 222 odst. 3 písm. a) zákona a § 268 odst. 1 písm. a) zákona.
41. K této námitce je třeba předně zdůraznit, že obviněný nesprávně směřuje vliv na výběr dodavatele v původním zadávacím řízení ve smyslu § 222 odst. 3 písm. a) zákona a vliv porušení povinnosti neumožnit podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. V případě § 222 odst. 3 písm. a) zákona se jedná o jednu z podmínek označení změny závazku za podstatnou a tato podmínka se vztahuje k původnímu zadávacímu řízení a výběru dodavatele. Vliv na výběr dodavatele se v tomto případě posuzuje v tom smyslu, zda by se potenciálně zadávacího řízení mohli zúčastnit i jiní dodavatelé s možností uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, pokud by zadávací podmínky odpovídaly stavu po provedené změně závazku. Aby byla změna závazku považována za podstatnou, postačí však naplnění jedné z podmínek § 222 odst. 3 zákona, přičemž Úřad shledal, že provedená změna závazku změnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného dodavatele ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona. Úřad tedy již nemusel zkoumat vliv na výběr dodavatele podle § 222 odst. 3 písm. a) zákona.
42. Oproti tomu v případě vlivu na výběr dodavatele ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona jde o podmínku spáchání přestupku, jejíž splnění Úřad musí prokázat a odůvodnit, aby mohl o spáchání přestupku rozhodnout. Této povinnosti Úřad dostal v bodě 60 napadeného rozhodnutí. Smyslem předmětné podmínky § 268 odst. 1 písm. a) zákona je posoudit, zda porušení zákona mělo či mohlo mít vliv na výběr dodavatele. Porušením zákona Úřad v napadeném rozhodnutí shledal postup v rozporu s § 222 odst. 1 zákona, tedy umožnění podstatné změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání bez provedení nového zadávacího řízení podle zákona. Pokud by tedy obviněný zamýšlel dosáhnout kýženého cíle, kterým byla podstatná změna závazku spočívající v navýšení odměny vybraného dodavatele, v souladu se zákonem, musel by provést nové zadávací řízení podle zákona. Nelze vyloučit, že by se takového zadávacího řízení zúčastnili i jiní dodavatelé než pouze vybraný dodavatel. Právě v neprovedení nového zadávacího řízení, když k tomu byl obviněný dle zákona povinen, spočívá vliv na výběr dodavatele ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona, jak správně konstatoval rovněž Úřad v bodě 60 napadeného rozhodnutí.
43. Na základě výše uvedeného proto Úřad nemusel prokazovat, zda se zadávacího řízení v roce 2004 mohli účastnit i jiní dodavatelé, v důsledku čehož je irelevantní rovněž rozkladová námitka obviněného, že zákon nelze vykládat tak, aby obviněný byl povinen „dokazovat

poměry na trhu panující v rozhodné době uzavírání Smlouvy nebo jejích dodatků, nebo obhajovat svůj postup učiněný před řadou let za účelem prokázání absence jeho vlivu na výběr nejvýhodnější nabídky dodavatele“.

44. K námitce obviněného, že nedošlo k naplnění podmínky § 222 odst. 3 písm. c) zákona, neboť rozsah plnění veřejné zakázky zůstal i po přijetí dodatků č. 2 a 3 smlouvy nezměněn, a změnu závazku je tak třeba považovat za nepodstatnou, uvádím, že Úřad naplnění této podmínky nezkoumal, neboť aby změna závazku byla považována za podstatnou, postačí naplnění jedné z podmínek § 222 odst. 3 zákona (obdobně viz bod 41 tohoto rozhodnutí shora). Úřad v napadeném rozhodnutí shledal, že uzavřením dodatku č. 3 smlouvy došlo k vychýlení ekonomické rovnováhy ve prospěch vybraného dodavatele ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona, pročež je nutné změnu závazku považovat za podstatnou. Vzhledem k výše uvedenému není třeba naplnění podmínky § 222 odst. 3 písm. c) zákona blíže zkoumat.

K výroku II. napadeného rozhodnutí

45. Úřad výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 150 000 Kč. Obviněný v rozkladu namítá, že Úřad neprokázal ekonomickou podstatu tvrzeného přestupku, tj. nedoložil možnost účasti dodavatelů s výhodnější nabídkovou cenou. Dále dle obviněného Úřad nezohlednil časové okolnosti spáchání přestupku a blíže nepopsal, jakým způsobem zohlednil dříve uložené pokuty obviněnému. Uložený trest rovněž dle obviněného postrádá individuálně preventivní nebo represivní účel.
46. K námitce neprokázání ekonomické podstaty přestupku uvádím, že Úřad se v bodech 75–79 napadeného rozhodnutí důkladně zabýval závažností přestupku a dospěl k závěru, že obviněný tím, že změnil závazek ze smlouvy v rozporu se zákonem hospodářskou soutěž nejen omezil, ale zcela eliminoval. Pokud by totiž obviněný postupoval v souladu se zákonem, zahájil by nové zadávací řízení a dodavatelé by měli možnost podat do něj nabídku. Jelikož nové zadávací řízení neproběhlo, není možné prokázat, že by obviněný obdržel výhodnější nabídku, a lze tak souhlasit s obviněným, že nelze tvrdit, že obviněný svým jednáním ochudil veřejné rozpočty o částku odpovídající 55 % původně sjednané odměny vybraného dodavatele. Je však třeba zdůraznit, že Úřad nic takového netvrdil, když pouze k nutnosti provést nové zadávací řízení uvedl, že odměna vybraného dodavatele byla oproti původní hodnotě veřejné zakázky navýšena o 55 %, aniž by proběhlo zadávací řízení. Úřad netvrdí, že v případě postupu dle zákona by byla ušetřena právě hodnota odpovídající 55 % původní odměny vybraného dodavatele. K naplnění podmínek § 268 odst. 1 písm. a) zákona postačí, že obviněný ovlivnil výběr dodavatele tím, že zadávací řízení vůbec neproběhlo. Tuto skutečnost Úřad označil za závažnou, přičemž prokazování ekonomické podstaty přestupku (tj. o kolik obviněný veřejné rozpočty „ochudil“) je v daném případě irelevantní.
47. Ke zohlednění časových okolností spáchání přestupku uvádím, že se jimi Úřad zabýval v bodech 80 a 81 napadeného rozhodnutí, v nichž dospěl k závěru, že časový rozestup 4,5 roku mezi spácháním přestupku a okamžikem jeho potrestání lze zohlednit jako okolnost svědčící ve prospěch snížení ukládané pokuty. Za přestupek spáchaný obviněným mohl Úřad dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona uložit pokutu až do výše 20 000 000 Kč, neboť celkovou cenu veřejné zakázky nelze zjistit. Úřad obviněnému uložil pokutu ve výši 150 000 Kč, což činí 0,75 % maximální výše pokuty. Přestože tak Úřad označil přestupek obviněného jako závažný, uložil

mu za něj pokutu na samé spodní hranici, a lze tedy konstatovat, že při ukládání pokuty zohlednil dobu uplynulou od spáchání přestupku. K námitce obviněného, že uložená pokuta postrádá represivní a preventivní účel, neboť dopadá na okruh osob odlišný oproti osobám uzavírajícím původní smlouvu a její dodatky, je třeba dodat, že přestupek byl spáchán obviněným jakožto právnickou osobou ve formě územního samosprávného celku a rovněž pokuta byla uložena obviněnému, přičemž personální změny v rámci obviněného nemohou mít na uložení pokuty žádný vliv.

48. Úřad se v napadeném rozhodnutí (viz body 83–85 napadeného rozhodnutí) rovněž zabýval dříve uloženými pokutami obviněnému, které zohlednil při uložení souhrnného trestu. K tomu je třeba poznamenat, že není povinností Úřadu při odůvodnění výše uložené pokuty vyčíslit hodnotu každé okolnosti dotýkající se výše pokuty, a vytvořit tak jakýsi ceník okolností majících vliv na výši pokuty. Každou okolnost je třeba posuzovat individuálně ve vztahu k projednávanému přestupku, odůvodnit její zohlednění v napadeném rozhodnutí a promítnout její zohlednění do celkové výše uložené pokuty. K tomu lze odkázat na dřívější rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0203/2019/VZ-01249/2020/322/JSr ze dne 13. 1. 2020: *„Námitka obviněného, dle které nelze z napadeného rozhodnutí seznat, proč byla uložena v tomto konkrétním případě tato konkrétní částka, a proto by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno, nemůže obstát. Již z povahy peněžitého trestu je zřejmé, že není možné, aby správní orgán odůvodnil každou uloženou korunu v rámci pokuty. Pro natolik komplikované prostředí jako je správní trestání (když totéž platí i o trestání trestněprávním), nelze vytvořit tabulku nebo výpočet, na jejímž základě by byla pokuta ukládána, jelikož takováto šablona by musela pamatovat na veškeré relevantní skutkové okolnosti všech potenciálních případů.“* a *„Pokud vzal tedy Úřad v potaz veškeré relevantní skutečnosti a náležitě se s nimi v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal, je na jeho správním uvážení, v jaké konkrétní výši pokutu udělí. Korektivem je mu obecný požadavek absence zcela nepřiměřené výše této pokuty a povinnost dodržování jednoho ze základních principů správního rozhodování, kterým je povinnost rozhodovat v obdobných případech obdobným způsobem.“*
49. Úřad při stanovení výše pokuty zohlednil rovněž ekonomickou situaci obviněného, neboť v určitém případě se pokuta – ať už uložená v jakékoli výši – může jevit jako krajně „nespravedlivá“, a to konkrétně v situaci, kdy by zcela „zmařila“ ekonomickou podstatu pachatele přestupku. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. V bodě 87 napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2021 vyplývá, že obviněný hospodaří v roce 2021 s plánovanými rozpočtovými příjmy ve výši 824 106 000 Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatoval, že stanovenou výši pokuty nelze s ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.
50. Lze shrnout, že Úřad se v napadeném rozhodnutí důkladně zabýval všemi okolnostmi, které mají vliv na výši pokuty a odůvodnil jejich zohlednění, čímž dostal zákonným požadavkům na transparentní a zpětně přezkoumatelné odůvodnění svého rozhodnutí. Lze doplnit, že vzhledem k zákonnosti výroků I. a II. napadeného rozhodnutí byly naplněny i podmínky pro uložení náhrady nákladů řízení dle výroku III. napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

51. Ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcnou správnost v plném rozsahu a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o přestupcích, protože jsou naplněny důvody pro potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.
52. Obviněný se dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že bez provedení nového zadávacího řízení dle zákona uzavřel dodatek č. 3 smlouvy, a v součtu s dodatkem č. 2 smlouvy tak umožnil podstatnou změnu závazku ze smlouvy na plnění uvedené veřejné zakázky ve smyslu § 222 odst. 3 písm. b) zákona. Vzhledem k tomu, že dle § 273 odst. 6 zákona se do součtu cenového nárůstu změn závazku ze smlouvy podle § 222 odst. 6 písm. c) zákona započítávají i změny závazků provedené přede dnem nabytí účinnosti zákona, je třeba provedenou změnu závazku ze smlouvy považovat za podstatnou. Výše Úřadem uložené pokuty se v tomto řízení ukázala jako přiměřená vzhledem k závažnosti a intenzitě spáchaného přestupku a rovněž odůvodnění její výše lze považovat za transparentní a přezkoumatelné. V postupu Úřadu tak nebyl shledán rozpor se zákonem, správním řádem a zákonem o přestupcích.
53. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy